

Posudek vedoucího práce: V. Výravský, Fenomén hudby...

Doc. PhDr. L. Benyovszky, CSc

Magisterská práce pana Výravského otevírá šířeji míněný autorův pokus vyrovnat se na základě poučenosti Heideggerovou fenomenologií, která často i explicitně k takovému vyrovnání se vybízí, nikdy je však celkově a podrobně neprovádí, s fenoménem *hudby*. Protože je pokus „šířeji míněný“ – je předpokladem autora potenciálního budoucího doktorského studia – jde zde především o to, k fenoménu hudby *uvolnit přístup*.

Je to právě toto „uvolnění přístupu“, co mám za nesporný odborný přínos této magisterské práce, protože si v záplavě všech teoretických poučeností a složitostí filosofických analýz „estetična“, do kterých se lze snadno zaplést, neustále uvědomuje prostý fakt, že hudba je *způsob lidského bytí ve světě* a dokáže ho mít neustále před očima.

Zatímco první kapitola práce předestírá metafysické předpoklady (především hudební) estetiky a –často v Heideggerových stopách – ukazuje, že úkol „překonání estetiky“ je ve svém jádře úkolem „překonání metafysiky“, klíčová kapitola druhá uchopuje s využitím Heideggerova výkladu *fenoménu a logu v Bytí a času* fenomén hudby jako *dotyk* (Angang), který je následně osmyslen *fundamentál-ontologicky*, totiž jako *býti ve* (In sein), tzn. jako specifický strukturační ohled *bytí ve světě* (In-der-Welt-sein) lidského pobytu (Dasein). To je naprosto zásadní, protože tím jsou konečně opuštěny podivné představy o vnitřku a vnějšku, subjektu a objektu, estetickém citu, látce a formě, obsahu a formě, jimiž je metafysické myšlení hudby prosyceno. Další postup je po tomto zásadním kroku již „snadný“, protože prozatím zůstává autorovi oporou fundamentální ontologie. S využitím výkladu v *Bytí a času*, se tento „In sein“ postupně otevírá a diskutuje v jeho rozměru rozpoložení, rozumění, výkladu a řeči, aby autor nakonec dospěl k celkovému vidění hudby jako (zjednodušeně a mnou vyjádřeno) řeči –artikulace srozumitelnosti- jež, zastírajíc stránku jejich artikulace, neodkrývá jednotlivé významy zpřístupněním primární povahy celkového bytí ve světě. (Autor správně uvádí a snaží se promyslet Heideggerovu připomínku toho, že v intonaci, modulaci a tempu řeči, tedy ve stránce znění a znělosti řeči, vychází v ní najevo rozpoložení.)

Celá práce záměrně zůstává na pozici fundamentální ontologie. Autor již sice vypracoval několik kroků následných, dohodli jsme se však je prozatím nezveřejňovat. Je totiž zprvu zapotřebí posoudit, zda a nakolik se reduktivita fundamentálně-ontologického stanoviska „promítá“ do dosažené interpretace hudebního „dotyku“ (Angang) jako *býti-ve* (In-sein).

Práce není interpretací Heideggera a mám ji za svědectví neběžné schopnosti nechat se poučit tradicí, aniž by byla ztracena schopnost samostatného filosofického myšlení. Proto ji navrhuji hodnotit jako *výbornou*.

V Praze 17.8. 2020

Benyovszky